

Rada Miejska w Nowogrodzie Bobrzańskim

Rozstrzygnięcie nadzorcze

Na podstawie art. 91 ust.1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001 roku Nr 142, poz.1591 ze zm.) stwierdzam nieważność uchwały Rady Miejskiej w Nowogrodzie Bobrzańskim, podjętej na sesji w dniu 2 września 2010 roku Nr LV/339/10 w sprawie zasad, sposobu i trybu umarzania, odraczania lub rozkładania na raty spłaty należności pieniężnych przypadających Gminie Nowogród Bobrzański lub jej jednostkom podległym, mających charakter cywilnoprawny, oraz określenia warunków dopuszczalności pomocy publicznej w przypadkach, w których ulga stanowić będzie pomoc publiczną.

Uzasadnienie

Rada Miejska w Nowogrodzie Bobrzańskim podjęła na sesji w dniu 2 września 2010 roku uchwałę w sprawie zasad, sposobu i trybu umarzania, odraczania lub rozkładania na raty spłaty należności pieniężnych przypadających Gminie Nowogród Bobrzański lub jej jednostkom podległym, mających charakter cywilnoprawny, oraz określenia warunków dopuszczalności pomocy publicznej w przypadkach, w których ulga stanowić będzie pomoc publiczną.

Uchwała doręczona została organowi nadzoru w dniu 17 września 2010 roku.

Po dokonaniu analizy prawnej organ nadzoru stwierdza, że uchwała istotnie narusza prawo, tj. art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. 2007 Nr 59, poz. 404 ze zm.).

Zgodnie z art. 59 ust. 1 ustawy o finansach publicznych, należności pieniężne mające charakter cywilnoprawny, przypadające jednostce samorządu terytorialnego lub jej jednostkom podległym, mogą być umarzane, a ich spłata odraczana lub rozkładana na raty w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem dłużnika lub interesem publicznym. Z kolei w myśl art. 59 ust. 2 ww. ustawy, organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego określi szczegółowe zasady, sposób i tryb udzielania ulg, o których mowa w ust. 1, warunki dopuszczalności pomocy publicznej w przypadkach, w których ulga stanowić będzie pomoc publiczną, oraz wskaże organ lub osobę uprawnione do udzielania tych ulg. Organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego może, w drodze uchwały, postanowić o stosowaniu z urzędu ulg, o których mowa w ust. 1, w przypadku wystąpienia okoliczności wymienionych w art. 56 ust. 1 (art. 59 ust. 3 ustawy).

Wprowadzone ustawą z dnia 27 sierpnia 2009r. – Przepisy wprowadzające ustawę o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1241 ze zm.) nowe upoważnienie dla rady gminy w zakresie stanowienia ulg, co do należności pieniężnych przypadających jednostkom samorządu terytorialnego i jednostkom jej podległym polegało m. in. na wprowadzeniu dodatkowych regulacji, do których zobowiązane zostały organy stanowiące, a mianowicie do określenia warunków dopuszczalności pomocy publicznej na ewentualność sytuacji,

w których udzielana ulga stanowiłaby pomoc publiczną w rozumieniu przepisów odrębnych. Badaną uchwałą Rada Miejska m.in. określiła warunki udzielania pomocy de minimis.

Zgodnie z art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej projekt programu pomocowego przewidujący udzielanie pomocy de minimis podlega wyłącznie zgłoszeniu Prezesowi Urzędu Konkurencji i Konsumentów, który w terminie 14 dni może przedstawić zastrzeżenia dotyczące przejrzystości zasad udzielania pomocy. Niewątpliwie skierowanie do Prezesa Urzędu projektu uchwały jest dla rady gminy formą służącą lepszemu wykonaniu jej uchwałodawczych uprawnień. Ewentualne zastrzeżenia Prezesa Urzędu mogą przecież dotyczyć ogólnych założeń projektowanej uchwały, lecz również konkretnych rozwiązań.

Przy podejmowaniu kwestionowanej uchwały tryb zgłoszenia projektu uchwały do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nie został zachowany, co jest w sprawie bezsporne, a tym samym został naruszony wskazany wyżej przepis art. 7 ust. 3.

Mając na uwadze okoliczność, że udział Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w procesie legislacyjnym jest regulowany ustawowo, przedmiotowy przypadek, w którym pominięto w projektowaniu uchwały organu gminy Prezesa Urzędu, nie sposób potraktować inaczej jak tylko jako istotne naruszenie prawa, a więc dające podstawę do stwierdzenia nieważności uchwały.

Niezależnie do powyższego organ nadzoru kwestionuje również zapis § 8 uchwały. Nałożenie na kierowników jednostek organizacyjnych dodatkowych obowiązków (przedstawienie Burmistrzowi w odpowiednich terminach informacji z zakresu udzielonych ulg) jest przekroczeniem przyznanej w art. 59 ust. 2 ww. ustawy delegacji ustawowej, co stanowi istotne naruszenie prawa.

Z uwagi na powyższe orzeczono jak na wstępie.

Od niniejszego rozstrzygnięcia służy prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim, w terminie 30 dni od daty doręczenia rozstrzygnięcia, za pośrednictwem Wojewody Lubuskiego.

Zgodnie z art. 92 ustawy o samorządzie gminnym, stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.